

“Les coproduccions tenen molt de futur”

Sigfrid Monleon dirigirà la pel·lícula 'L'illa de l'holandès', un projecte fruit de la col·laboració entre una productora valenciana i una catalana. El film, que començarà a rodar-se el proper mes de maig tindrà com a escenaris les illes de Formentera i Cabrera.

RAFA GIL

“El més important és que amb aquest projecte hem contribuït a forjar una línia de coproduccions bastant insòlita i inèdita que continuarà en el futur.”

El proper mes de maig començarà a rodar-se a les illes de Formentera i Cabrera la pel·lícula *L'illa de l'holandès*, un film basat en la novel·la del mateix nom de Ferran Torrent que ha estat fruit de la col·laboració entre dues productores: la valenciana Nisa i la catalana Oberon. El repartiment estarà encapçalat per l'actriu Rosanna Pastor i es perfilen com a possibles protagonistes Toni Cantó, Emilio Gutiérrez Cava i Juli Mira, entre d'altres. El valencià Sigfrid Monleon, que d'aquesta manera debuta en el llargmetratge, és el director i guionista d'una pel·lícula que es rodarà en català i que compta amb un pressupost de 230 milions de pessetes.

—Vostè no coneixia Ferran Torrent en el moment que ell va escriure la novel·la. Com va sorgir la idea de fer aquesta pel·lícula?

—La veritat és que jo vinc del món dels curtmetratges i en aquell moment preparava una pel·lícula basada en una idea original meua. La meua sorpresa va ser quan, abans que Ferran Torrent publicara la novel·la,

es va dirigir a mi amb l'esborrany del text i em va proposar d'adaptar-la al cinema. En un principi, i coneixent l'obra de Torrent, jo pensava que es tractava d'una novel·la negra, un gènere que sempre ha presentat dificultats d'adaptació en el cinema espanyol. Però quan vaig descobrir que s'assemblava més a una novel·la d'aventures, emmarcada en un context polític molt determinat, no vaig dubtar ni un moment. En aquest sentit, jo crec que Ferran Torrent és el veritable promotor de la pel·lícula.

—Fins a quin punt el guió cinematogràfic és fidel a la trama de la novel·la?

—El treball d'adaptació de la novel·la ha estat més complicat que no em pensava en un primer moment. Tot i que *L'illa de l'holandès* sembla una obra feta per al cinema, en traslladar l'acció i els personatges a la pantalla m'he trobat amb moltes dificultats que, d'altra banda, supose que són les lògiques de qualsevol adaptació d'una novel·la al cinema. A pesar de les variacions que té la pel·lícula respecte de la novel·la, no hi ha cap personatge nou ni hi ha cap protagonista que canvie la seua definició respecte el text de Torrent. Només hi ha algunes accions i trames que han estat potenciades per tal que l'espectador hi pugui veure el que el lector ja s'ha imaginat abans.

—De quina manera s'ha implicat Ferran Torrent en la confecció del guió i en el resultat final de la pel·lícula?

—Torrent és molt perfeccionista quan es tracta de portar una novel·la seua a la gran pantalla. En aquest sentit, el que ell ha volgut fer amb *L'illa de l'holandès* és millorar el mateix text de la novel·la. No perquè no estiga satisfet del resultat, sinó perquè per a ell es tracta de la reelaboració d'un material que ja existeix i que ha d'explicar les coses de manera diferent.

—Com s'imagina vostè aquesta illa de l'holandès?

—L'illa, que té una llegenda com totes les illes, és en realitat un refugi per a gent de diversa procedència: un doctor que ha estat expedientat en el seu hospital, un deportat polític que és professor universitari, un guàrdia civil, gent que vénen de l'estranger, etc. I també hi ha una petita comunitat d'illencs que viuen en un món impermeable, apartat de tot el que ocorre a la península durant el franquisme. El

guàrdia civil, per exemple, una figura que no té res a veure amb la típica imatge de duresa dels guàrdies civils, comença a xampurrejar la llengua de l'illa i els personatges que provenen de França parlen català amb un accent molt divertit. D'aquesta manera l'illa acaba convertint-se en una petita Babel, que és el que li dóna la força i l'encant necessaris.

—L'aposta per les col·laboracions entre el País Valencià i Catalunya en cinema és pràcticament una novetat. Com va quallar la iniciativa?

—Una vegada el projecte va arribar a les meues mans i confeccionat un primer esborrany del guió, em vaig posar en contacte amb els productors, que jo pensava que eren adequats per al projecte. A Barcelona, Antonio Chavarrías, de la productora Oberon, acabava de produir *L'arbre de les cireres*, i vaig pensar que per la línia de producció que havia encetat l'empresa, no es podia negar a implicar-se en un projecte com aquest. A València, donades les dificultats que té el cinema, la primera empresa que em va venir al cap va ser Nisa, que ja ha produït pel·lícules com *La tarara del chapao* i *Una pirana en el bidet*. El més important és que amb aquest projecte hem contribuït a forjar una línia de coproduccions bastant insòlita i inèdita que continuarà en el futur.

—Què pensa un director de cinema que prepara el rodatge d'una pel·lícula com aquesta de l'actual situació de l'audiovisual valencià?

—Quan parlem d'audiovisual valencià, a mi em vénen al cap les productores de publicitat, de serveis i algunes afortunades que poden treballar per a la televisió valenciana. Si parlem de cinema, però, les coses canvien. Al llarg de la història sempre hi ha hagut pel·lícules valencianes, però jo crec que actualment no podem parlar de cinema valencià.

—És la Ciutat del Cinema una solució per a l'audiovisual valencià?

—Jo no sé què és la Ciutat del Cinema, i crec que ningú no ho sap encara. Sembla que va pel camí de ser un parc temàtic, però encara no està clar. De fet, aquest projecte em sembla insultant en un país on no hi ha cap tipus de política audiovisual i on les subvencions són tan ridícules que de vegades no arriben ni al

RAFA GIL

“La solució és una política audiovisual que done rellevància al fet de tenir una indústria i una cinematografia pròpia que done feina als professionals valencians i que anime el sector privat a implicar-s'hi, que de fet és la millor manera de consolidar la indústria.”

10% del pressupost total d'una pel·lícula. L'únic que s'ha dit és que vindran els americans a rodar a aquesta famosa ciutat perquè ací tenim uns artistes fallers que farien molt bé els decorats, un clima molt bo i uns preus encara més assequibles. Si el futur de l'audiovisual valencià passa per convertir-nos en peons, em sembla que ja podem plegar.

—I quina és la solució?

—Senzillament una política audiovisual que done rellevància al fet de tenir una indústria i una cinematografia pròpia que done feina als professionals valencians i que anime el sector privat a implicar-s'hi, que de fet és la millor manera de consolidar la indústria. Les institucions s'han d'adonar que el cinema és la bandera i la senya d'identitat d'una cultura.

Rosanna Melià

Com aconseguir les pel·lícules d'EL TEMPS

Subscriptors:

• Demanant-les per telèfon al 902 13 10 25
(o al 00 34 963 535 100 des de fora de l'Estat espanyol)

No subscriptors:

• Demanant-les al quiosc
• O bé retallant aquest anunci i enviant-lo a EL TEMPS
(Av. Baró de Càrcer, 40. 46001 València) amb les vostres dades (nom, adreça i telèfon)

Preu: 800 ptes. per vídeo +375 ptes. de despeses de lliurament

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Consell de Mallorca
Cultura i patrimoni

LAUREN
VIDEO HOGAR

EL TEMPS
15